

Halászsati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XVI. évfolyam

2015.
november

A Magyar Haltermelők és Halászsati Vízterület-hasznosítók
Szövetségének Lapja

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E LAPSZÁMUNK A FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

Sikeresen zajlott a tisztújító közgyűlés

Mint arról már hírt adtunk, hosszas előkészítés után tartotta meg a Magyar Haltermelők és Halászsati Vízterület-hasznosítók Szövetsége (MAHAL) a tisztújító közgyűlését. Az október 7-ei eseményt nagy érdeklődés kísérte a tagság részéről, így a Griff Hotel Smaragd terme megtelt. A közgyűlés napirendi pontjai szerint beszámoló hangzott el az elmúlt ciklus fontosabb eseményeiről, a felügyelőbizottság munkájáról.

A Dinnyési Halgazdaság Kft. beszámolója – amely a HOP II. tengely beruházásáról és annak elszámolásáról szólt – után választotta meg a közgyűlés az új tisztségviselőket. Az elnöki tisztelet öt évre továbbra is Németh István tölti be.

Németh István elnök részletesen szólt az elmúlt öt év eseményeiről. Jelentős változásokat élt meg a szövetség, hiszen 2010-ben a szövetség tagságából kiváltak megalakították a Magyar Akvakultúra Szövetséget (MASZ). A szétválás új stratégia kidolgozását tette szükségessé, így 2011 júniusában már arról tárgyalt az elnökség, hogy a Vöröskő utcai székházat értékesíteni kell, melynek bevételeiből megoldható a Dinnyési Halgazdaság korszerűsítése. Ezzel párhuzamosan a gazdaságot önálló kft.-vé alakították. A szétválást is eredményező halastavi környezetgazdálkodási program 2012-ben indult újra. Ebben az évben a két szövetség kapcsolata már az együttműködések jegyében telt, s a közös-

ségépítés érdekében rendezték meg az első Nemzeti Halászbált Debrecenben. Mindközben a szövetség eleget tett azon feladatának is, hogy az új törvénytervezeteket véleményezze, így az új Btk. társadalmi vitájában a MAHAL-tagság véleménye is megjelent az orvhalászat, a hallopás újszerű szabályozásában. Ebben az évben nyílt parlamenti vitanapot rendeztek, amelyen a szövetség tisztségviselői előadásokat tartottak a természetes vízi halgazdálkodásról.

A 2013-as esztendő azzal indult, hogy megalakult a Dinnyési Halgazdaság Kft., s ezzel az érdekképviseleti tevékenységből kivált a gazdálkodás. Újabb parlamenti vitanapra került sor áprilisban, amelyen a horgászport és a horgászturizmus fejlesztése volt a központi témakör. Itt már érzékelhetővé vált, hogy a horgászok politikai támogatottsága jelentősen erősebbé vált, mint a halászoké. Az elnök önkritikusan jegyezte meg, hogy ebben az időszakban az ügyvezetés lét-

Tartalom

Konferencia a halgazdálkodásról	4
Szavazz az év halára!	5
Magyar-lengyel halas konferencia	6
Gödöllői áttörés az európai angolna mesterséges szaporításában	7
Új irány a Balaton hasznosításában	8

száma lecsökkent, és az ügyintézés vontatottá vált. Felmerült az igazgatói munkakör átszervezése, amely úgy oldódott meg, hogy Orosz Sándor igazgató – közös megegyezéssel – kilépett a szövetségtől. Ideiglenesen Balogh József tiszteletbeli elnök vette át az ügyvezetést. Ezt követően felgyorsultak az események, hiszen sikerült értékesíteni a székházat. A 2014. évről előre hozott fenntartási hozzájárulások felhasználásával stabilizálták a szövetség költségvetését. Pályázatot írtak ki a szövetség igazgatói állására. Eközben egész évi feladatot adott a horgászatról és a halgazdálkodásról szóló 2013. évi CII. törvénytervezet szakmai véleményezése. A 2013-as év azzal zárult, hogy az elnökség megválasztotta az új igazgatót, Szathmári László személyében, aki 2014. január 15-étől látja el a szövetség igazgatói posztját.

2014-ben már 81 taggal rendelkezett a MAHAL. Az új igazgató – a pályázatban tett ígéretéhez híven – stabilizálta a szövetség gazdálkodását. A szövetség érdekvédelmi tevékenysége megerősödött, az önkormányzati szervezet újjáalakították. A szövetség a ciklus alatt az alapszabálynak megfelelően működött, a szövetség megfelelő szinten volt képviselve a különböző hazai (ÚMVP, HOP Monitoring Bizottság, Agrárgazdasági Tanács) és nemzetközi bizottságokban (a FEAP bizottságban Szathmári László igazgató kiválóan képviseli a magyar halászérdekeket, míg az SZNSZ halászsati szakbizottságában Csoma Gábor dolgozik választott tisztségviselőként). Elmondható, hogy a hagyományos rendezvényeket – halfőzőverseny, agronómusi értekezlet, tagozati ülés, víziállat-egészségügyi tanfolyam – minden évben megtartotta a szövetség, s a közösségépítés érdekében, az igényeknek megfelelően, szakmai utakat is szerveztek (egy évben kétszer is).

A közgyűlés elnöksége: Szathmári László igazgató, Németh István elnök, Csoma Gábor elnökhelyettes, Horváth Zoltán, a jelölőbizottság elnöke

(Folytatás a 2. oldalon)

Interjú Németh Istvánnal, a MAHAL régi-új elnökével

• Régi-új elnökként hogyan fogadta azt a bizalmat, ami a közgyűlés részéről megnyilvánult?

– Úgy gondolom, hogy az egyhangú szavazásban az elmúlt öt évben végzett munkát is elismerték, mivel sarkalatos változásokat kellett megélnie a halász szakmának, s a szövetségnek is. A beszámolómban erről részletesen szóltam, gyakran önkritikusan is, mert nem minden törekvésünket sikerült elérnünk. Nehéz volt elfogadtatni a székház eladását az alapító tagokkal, a régi tulajdonosi körrel. Mondhatom, hogy nem volt mindenki segítőkész, éles viták, meggyőző beszélgetések és a jó szándék érvényre juttatásának nehézségei jellemezték ezt az időszakot. Végül értékesítettük a székházat, önálló kft.-t hoztunk létre Dinnyésen, az ügyvezetésben személycserék zajlottak, és visszaállítottuk a szövetség működésének régi rendjét, vagyis visszaadtuk a korábbi rangját a tagozati munkának. Fontos azt is megjegyezni, hogy a szövetség pénzügyi helyzete stabilizálódott. Azt gondolom, hogy a közgyűlés ezeket az eredményeket ismerte el.

• Milyen új feladatokat tűzött maga elé?

– A siker és előrelépés egyik feltétele az, hogy a külső kapcsolatainkat meg kell erősítenünk. Próbáljunk olyan lobbitevékenységet folytatni, amelynek során nemcsak önmagunkat győzzük meg a saját igazunkról, hanem olyan politikai döntéshozókat is, akik a halászati ágazat érdekében konfliktusokat vállalnak. Gondolok például arra, hogy a hal áfájának a kérdését rendezni kell, vagy a halastavak ökológiai kárának a kompenzációja megvalósuljon. Látni kell, hogy ebben az ágazatban a nyereség folyamatosan erodálódik, mivel ugyan olyan piaci áron dolgozunk, mint másfél évtizeddel ezelőtt. Eközben az inputanyagok árai nőnek, a termelési költségek, a minimálbérek, a járulékok emelkednek, útdíjat vezettek be. Millió olyan tényező van, ami a termelés jövedelmezőségét rontja, de a negatív spirálból való kiszálláshoz külső kap-

Németh István: a siker és előrelépés egyik feltétele az, hogy a külső kapcsolatainkat megerősítsük

csolatokra van szükség. Annál is inkább, mert tapasztalhattuk, hogy a politikai erőknek ki vagyunk szolgáltatva, hiszen a természetes vizek esetében sem tudtunk elérni érdemi változásokat. Meggyőződésem, hogy nincs más út, mint az, hogy a 300 ezres horgásztabort magas szinten kiszolgáljuk halállal, és kapcsolatokat építsünk ki velük annak érdekében, hogy a mi termékeinket vásárolják és magyar termelésű halat helyezzenek ki a természetes vizekbe. S azt gondolom, hogy a MOHOSZ vezetése is nyitott erre a kérdésre, és nem zárkoznak el a kapcsolatépítéstől.

• A közeli jövő legfontosabb feladata a szakmaközi szervezet létrehozatala...

– Való igaz, hiszen miniszteri rendelet írja elő, hogy a halász szakmának is létre kell hoznia az egyetlen szakmaközi szervezetét. Ez azt jelenti, hogy a két érdekképviseleti szervezetnek össze kell olvadnia, és együtt kell megalakítani ezt a szervezetet. Jó hírem van, mert *Váradai Lászlóval*, a MASZ elnökével már leültünk tárgyalni erről a kérdéstről, és van hajlandóság a közös szervezet megalakítására, amelyben helye van a

termelőnek, a kereskedőnek, a tudomány képviselőinek, az egyetemeknek, a fogyasztóknak egyaránt. A külső kényszer is ezt diktálja. Ugyanakkor a halmarketingprogramot is fel kell erősíteni annak érdekében, hogy a hazai halfogyasztás növekedjen, és elmozduljon erről a szerintem szegényteljes holtpontról.

• Nem tűnnek nagy szavaknak, ha azt mondjuk, hogy lezárult egy szakasz mind a szövetség, mind a magyar halásztársadalom életében. Új stratégiára van szükség.

– Jól látja. Azt gondolom, hogy a megalakuló szakmaközi szervezetnek kell a korábbi terméktanácsai és érdekképviseleti munkát továbbvinnie, ellátnia. Fontos, hogy a szervezet tettekre kész társadalmi munkásokkal és profi apparátussal rendelkezzen, akiknek gyakorlatuk van az érdekvédelmi munkában, a döntések előkészítésében, és nem utolsósorban a sajtóval való kommunikációban. A munkát nemcsak jól kell elvégezni, hanem láttatni is kell. Széles társadalmi réteggel kell megismertetni azt, ami a halászatban folyik, meg kell mutatnunk az erőseinket, míg a gyengéseinket a közös szakmaközi szervezetben kell feltárni és megváltoztatnunk. A szakmaközi szervezetnek lesz jogosítványa piacszervezésre, reklámra, marketingtevékenységre, kommunikációra a társadalommal és a politikai döntéshozókkal. Sarkalatos kérdés a halfogyasztás növelése is, mert nemcsak a hazai termelésű, hanem a környező országokban megtermelt hal egy részét is a magyar piacra értékesítik.

• Végül szóljunk arról is, hogy nagyon várja a szakma a MAHOP-pályázatok megnyitását.

– Úgy gondolom, hogy 2016 nyarára jutunk el oda, hogy megnyílnak azok a pályázatok, amelyek a beruházásokat támogatják. Bízom abban, hogy a 15,5 milliárd forintot a halászatban költjük el. Erre ígéretünk is van, mert a horgászati támogatására más pénzügyi alapok állnak rendelkezésre.

– H. Gy. –

A 2015-ös évről az elnök elmondta, hogy folytatódott az előző évben megkezdett munka. A MAHAL vezetősége bemutatkozó látogatást tett a MOHOSZ-székházban, ahol az új elnökkel, *Szűcs Lajos*sal konstruktív megbeszélést folytattak. A közös MAHAL-MASZ rendezvények, szakember találkozók immár hagyománnyá váltak (lásd Gödöllő, Debrecen). A döntéshozókkal szoros együttműködés alakult ki, több levélváltás történt a hal áfájának a csökkentése, a HOP határidő meghosszabbítása érdekében, a belvízkárokat kárenyhítési ügyében. A szövetség jelen volt a III. Budapesti Halfesztiválon, s a IV. Nemzeti Halászbálon, s áttetelese a 77. OMÉK-on. A szarvasi pontnyaktarmányozási konferencián Szathmári László igazgató szekcióvezetőként vett részt. Együttműködé-

si megállapodás született a Nemzeti Agrár-gazdasági Kamarával. Év elején, márciusban az ügyvezetés nagy munkával, sikeresen bonyolította le az új székházba való költözést a Ballagi Mór utcai irodába, amelyet a szövetség megvásárolt. Az elnök azzal zárta mondandóját, hogy küzdelmes, nehéz időszak van túl a szövetség, s az elmúlt öt évben a sikerek és a kudarcok egyaránt jellemezték az érdekképviseleti munkát. A legnagyobb hátrány a természetes vizeken gazdálkodó halász szervezeteket érte, mert az új hasznosítási pályázatoknál várhatóan a horgászokat hozza helyzetbe a politikai döntéshozó.

Az elnöki beszámoló Szathmári László igazgató egészítette ki. Tájékoztatta a közgyűlést a székház eladás bonyolalmairól, az

új székházba való költözés menetéről. Az ügyvezetés minden alkalommal eleget tett annak a feladatának, hogy a jogszabályi tervezeteket véleményezze. Több levelet fogalmaztatt meg a hatóságoknak, például az áfacsökkenés, a vízkészlet-járlék, a természetes vízi halászat megszüntetése ügyében. Az igazgató hangsúlyozta, hogy a szövetség szervezeti tevékenysége megújult, a tagozatok új-jáalakultak, új tagozati elnököket választottak. A szövetség az igények szerint megszervezte a víziállat-egészségügyi tanfolyamokat (idén november végén is lesz egy rendezvény). Az igazgató szót arról is, hogy a szövetség hagyományos rendezvényei, mint a tavalyi gödöllői, az idei szolnoki országos halfőzőversenyek, illetve a szakmai utak sikeresen zajlottak. Jó hír, hogy a közös MAHAL-

MOHOSZ horgászjegyek értékesítése a korábbiakhoz képest jobban halad.

Kovács Zoltán, a felügyelőbizottság elnöke – miután két éve tölti be ezt a tisztséget – csak az utóbbi hónapokról tudott számot adni. Jó lépésként értékelte, hogy Dinnyés önállóvá vált, mert így a tógazdaság is pályázhat fejlesztési pénzekre, és ezáltal nőhet a vagyon. Az értékelésében azt hangsúlyozta, hogy az új ügyvezetés Szathmári László vezetésével a számviteli törvénynek megfelelően végezte a szövetség pénzügyi tevékenységét. Jelentős pozitívumként említette, hogy az elmúlt két évben stabilá vált a MAHAL pénzügyi helyzete, s az látszik, hogy a jövőben sem lesz ebben változás, mivel a jó gazda gondosságával kezelik a kasszát. Felvetette, hogy a jövőben a Dinnyési Halgazdaság Kft. tevékenységét is szívesen kontrollálná a bizottság.

Szabó Krisztián, a Dinnyési Halgazdaság Kft. ügyvezető igazgatója röviden számot adott arról, hogy a HOP II. tengelye keretében elnyert pályázatot a rövid határidők ellenére sikeresen megvalósították, így a cég keltetőházának a technológiája megújult. A 22 millió forintos projekt keretében a keltető vízellátása (140 méter csőrendszer cseréje), új ejtőtartályok beszerelése, 2 új szivattyú (10-30 m³/perc kapacitásúak) beszerzése történt meg. A beruházáshoz az önrészt a MAHAL biztosította a székház eladásából származó bevételből. Szathmári László elmondta, hogy a szövetség az önrészt úgy biztosította a kft. számára, hogy 9 millió forintos tőkeemelés hajtottak végre a cégben. Szabó Krisztián a cég gazdálkodásáról elmondta, hogy üzletileg rendben vannak, stabil a bevétel és jól kiszámíthatóak az éves költségek.

A felszólalásokat *Horváth Zoltán* nyitotta meg, aki a saját tapasztalatát osztotta meg a grémiummal. Elmondta, hogy a NAV-nak nincsen nyilvántartása a földhasználati szerződésekről, így nem tudja lezárni a pályázatot. Kérte a szövetség segítségét. Balogh József, a szövetség tiszteletbeli elnöke tájékoztatást adott a MAHAL határozatának a tevékenységéről. Hangsúlyozta, hogy a szövetség stabilizálta a pénzügyi tevékenységét, de a pályázati lehetőségekkel jobb arányban kell élni. Ugyancsak erősíteni szükséges a MAHAL kapcsolatokat, és jobban ki kell használni a már megkötött együttműködési szerződések lehetőségeit. Bemutatta *Sziráki Bencét* – aki *Pénzes Bethlen* unokája – mint új kollégát, aki augusztus 1-jétől gyakornoki munkát végez az ügyvezetésben. *Ditrói József* a vízjogi engedélyekről szólva elmondta, hogy a Katasztrófavédelemhez kell az igényt benyújtani, ahol az ügyintézés – mondhatni – igen nehézkes. Nehezményezte, hogy a halastó továbbra is szennyvíznek minősül, mert a Víz-keretirányelv szerint, ha három paraméter változik a vízminőségben, akkor már szennyvízként kezeli a vizet a hatóság. A halastó esetében viszont ezek a paraméterek jobbak, mint a vételezett víz esetében. Megemlítette, hogy a halastavat kivették a mezőgazdasági művelési ág alól, a nádast viszont nem. Németh István azt javasolta, hogy mérjék szét a kettőt, bár ez jelentős költségekkel jár.

Jeney Zsigmond a NAIK HAKI tevékenységéről elmondta, hogy jelentősen javult a cégekkel való együttműködésük, ami azt is megerősíti, hogy a kutatóknak is a MAHAL-hoz kell tartozniuk, és még szorosabban kell együttműködniük a tagsággal. Kritikaként fogalmazta meg, hogy az elmúlt öt évben a szövetség vezetése nem tett meg mindent annak érdekében, hogy horgászatról és halgazdálkodásról szóló új törvényben a halászok érdekeit hatékonyabban képviselje. *Szilágyi Gábor* is kapcsolódott az új törvényhez annyiban, hogy a természetes vizeket az új pályázattal várhatóan elveszítik a jelenlegi hasznosítók. A felszólaló úgy látja, hogy a MAHOP-ban is a természetes vizek támogatása felé mozdult el a támogatáspolitiká, s először a természetes vizek gazdálkodási jogát, majd a támogatást is elveszíti a halászati ágazat. Megemlítette azt is, hogy a halászati környezetgazdálkodási programra (HKP) szánt igen alacsony kompenzációs összeget vissza kellene utasítani. Ez utóbbi két megjegyzést cáfolandó a MAHAL elnöke elmondta, hogy a MAHOP-forrásokat az akvakultúra fejlesztésére kell fordítani, mert Brüsszel is ezt engedi. Csak kis összeg jut a természetes vizek fejlesztésére. A HKP esetében pedig az a cél, hogy a Natura

2000-területekre más uniós forrásból kell többlettámogatáshoz jutni. *Bojtárné Lukácsik Mónika* kiegészítésképpen elmondta, hogy az AKI a HKP-hoz kidolgozott egy kompenzációs támogatási modellt, s ennek keretében Brüsszelnek 65 ezer forint/hektár kártételre adták be a kárigényt. *Kovács Zoltán* felvetette, hogy fontos volna bemutatni az ágazatnak, hogy az év végén záródó 2007-2013-as uniós támogatási időszakban felhasznált 13 milliárd forint támogatást mire költöttük el. A Tiszahalker vállalja, hogy az első ilyen tájékoztatásnak helyszínt biztosít.

A tisztújítás a szövetség szabályai szerint zajlott. Horváth Zoltán, a jelölőbizottság elnöke tájékoztatta a közgyűlést az elvégzett munkáról, s ennek alapján vált teljessé a jelölőlap. A közgyűlésen 43 szavazati joggal rendelkező tagszervezeti képviselő volt jelen, akik nem éltek új személyi javaslattal. Ennek alapján egyhangú szavazással választották meg Németh Istvánt elnöknek, Csoma Gábort elnökhelyettesnek. A felügyelőbizottságot is újraválasztották, így az elnöki tisztelet Kovács Zoltán tölti be, míg a bizottság tagjai Bojtárné Lukácsik Mónika, Szabó Krisztián és *Tóth István* lettek.

Hajtun

A Magyaralmási Agrár Zrt. értékesíteni kívánja Székesfehérvár-Mór között a Gaja patak mellett található, összesen 47 ha halastó rendszerét, melyből 36 ha a vízfelület. Ajánlatokat a Magyaralmási Agrár Zrt. 8071 Magyaralmás, Központi Iroda vagy a magrar@kabelsat.hu e-mail címre kérjük megküldeni.

2015 | 08 | 31.

SAJTÓKÖZLEMÉNY

AZ ÉLŐHAL SZÁLLÍTMÁNYOZÁS KULTÚRÁJÁNAK ÉS TECHNOLÓGIÁJÁNAK KOMPLEX FEJLESZTÉSE PIACORIENTÁLT KUTATÁSSAL

A Tógazda Halászati Zrt. és a BME Viking Nonprofit Zrt. konzorciuma 2013 decemberében 198,64 millió forint összegű támogatást nyert a „Piacorientált kutatás-fejlesztési tevékenység támogatása” megnevezésű programban. A 249,47 millió forint összköltségvetésű projekt célja egy új élőhal szállítási kultúra megteremtése volt.

A projekt eredményeképpen kialakításra került a halszállító kádak online monitoring-rendszerének prototípusa. Ezen rendszer lehetővé teszi, hogy az élő halak szállítása közben a szállítójármű vezetőfülkéjéből és opcionálisan egy távolabbi központból is folyamatosan ellenőrizhetőek legyenek a szállított halak szempontjából fontos vízminőségi paraméterek. A rendszerre vonatkozóan használati mintaoltalom került benyújtásra a Szellemi Termék Nemzeti Hivatalához.

A prototípus kialakítása mellett számos innovációt rejtő elem került tesztelésre a különböző halfajokon és halfaj korosztályokon, valós szállítási körülmények között, a halszállítás biztonságosabbá tétele céljából. A halszállítást elősegítő beavatkozások kritériuma volt, hogy könnyen kivitelezhetőek, valamint beilleszthetőek legyenek bármely szállítási technológiába.

További információ kérhető:

dr. Németh István
06-30-934-8411
togazda1@t-online.hu

Konferencia a halgazdálkodásról

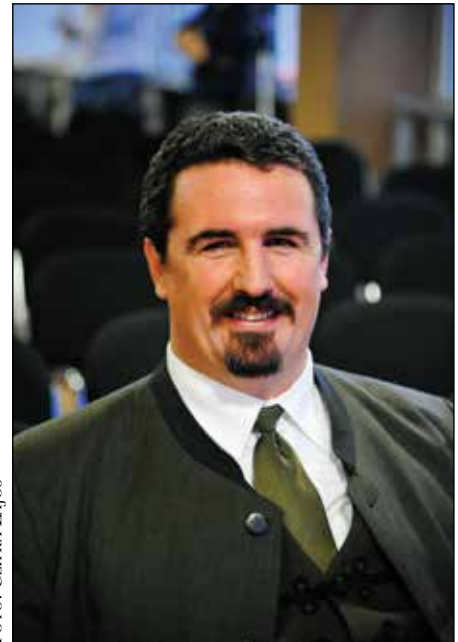
*Egész napos konferenciát rendezett a Földművelésügyi Minisztérium Horgászati és Halgazdálkodási Osztálya a halgazdálkodás helyzetéről. Az első szekciónak *A magyar akvakultúra fejlesztése a MAHOP tükrében volt a címe, a második szekcióban a horgászatra, a horgászturizmusra fókuszáltak az előadók. A magyar halászat tevékenységét, a hazai halfauna színe-javát a Miniszterelnökség HOP IH osztálya által szervezett standon láthatták a látogatók.**

A konferencia nyitóbeszédét *Ugron Ákos Gábor*, az FM állami földekért felelős helyettes államtitkára tartotta. Ő azzal kezdte mondanóját, hogy a horgászat és a halászat önálló főosztályként működik az állami földekért felelős államtitkárság keretein belül, ami kiváló lehetőség arra, hogy a szakma életét nagyobb felelősséggel szervezzék, és szorosan együtt tudnak működni a szakmai szervezetekkel. Az uniós forrásokat viszont a Miniszterelnökség kezeli, és ily módon a Halászati Operatív Program kialakítása, elfogadtatása, kezelése is a Miniszterelnökség vidékfejlesztési államtitkárságához tartozik. A szakmai főosztály a garancia arra, hogy a pályázatokat megfelelő tartalommal írják ki.

A jogszabályi változások nem ismeretlenek a halászok és a horgászok előtt, így köztudott, hogy a természetes vizek horgászati hasznosításában a horgászok élvezik a politika bizalmát, és a jogszabályi környezet is őket preferálja. De ez nem jelenti azt, hogy a halászatot teljes mértékben meg kell szüntetni a természetes vizeken. A lehetőség a halászatra továbbra is adott. Lehet, hogy ez szűkösnek tűnik, de azt remélik, hogy ezt a szűk teret jól ki tudja használni a halászati ágazat. A szűk lehetőség az ökológiai halászatban, illetve

a rekreációs halászatban rejlik, amelyek turisztikai vonzerejét meg kell teremteni. A rekreációs horgászattal együttműködve nagy lehetőségek állnak a halászaink előtt, vélekedett a helyettes államtitkár.

Az állami halgazdálkodási előirányzatból – amit az FM főosztálya kezel – több fejlesztésre biztosítanak forrást. Alapvetően olyan célokat igyekeznek elérni, amelyek mindenki számára, így az akvakultúrában érintettek számára előnyösek. Létrehozták az országos halórzési csoportot, amellyel országos szinten segítik a halórzést. Megerősítették a halgazdálkodási hatóságokat is a kormányhivatalokban. A haltermelőket segíti a kárókatona-gyérítési program, amelynek keretében lószerral támogatják a gyérítőket. Ez ugyan nem a legtokélesebb megoldás, de egyelőre ennyi a minisztérium mozgástere. Utoljára említette a helyettes államtitkár a nem fogható halfajok fajmegőrzési és visszatelepítési programját, amire több mint 65 millió forint forrást biztosít a tárca. Ezzel elérhetik azt a célt, hogy megfelelő őshonos halakkal legyenek benépesítve a természetes vizek. A minisztérium részt vesz a halfogyasztás növelését célzó marketing-program végrehajtásában is, mondta végzetül *Ugron Ákos Gábor*.

FOTÓ: CZIFRA LAJOS

Ugron Ákos Gábor nyitotta meg a konferenciát

A konferencia első szekciójának címe „A magyar akvakultúra fejlesztése a MAHOP tükrében” volt. Ennek keretében az első előadást *Selyem Tóth Sándor*, a Miniszterelnökség főosztályvezetője tartotta, aki a magyar Halgazdálkodási Operatív Programot ismertette. A programot benyújtották Brüsszelnek, és várhatóan ez év decemberére lesz elfogadott operatív programja a magyar halászoknak. A főosztályvezetőt *Lengyel Péter*, az FM osztályvezetője követte, aki a haltermelési ágazat és szakigazgatás előtt álló kihívásokról, valamint az új uniós költségvetési időszakban elérhető nemzeti támogatásokról szólt. Mint elmondta, konkrétumokat csak akkor lehet majd mondani, ha Brüsszel rábólintott a MAHOP-ra.

Váradi László, a Magyar Akvakultúra Szövetség (MASZ) elnöke tartalmas előadásban mutatta be a MASZ tevékenységét és az ágazat versenyképességének növelése érdekében tett erőfeszítéseit. Az elnök nemzetközi kitekintést is adott, előadása végén pedig felhívta a figyelmet arra, hogy 2016-tól csak egyetlen szakmáközi szervezet működhet a halászati ágazatban. Ennek érdekében az érdek-képviselői szervezeteknek közösen kell lépniük, és együtt kell megalakítaniuk a szervezetet. Az elnök hozzátette, hogy bízik ennek a kicsi, de erős ágazatnak a bölcsességében, kompromisszumkészségében, és hogy jövőre létrejön a szakmáközi szervezet.

A következő előadó *Szathmári László*, a MAHAL igazgatója volt, aki a MAHAL-

Látványos volt az akvárium halbemutató

tagszervezetek által végzett halászati és akvakultúra-tevékenységet értékelte. Hasznos információk hangzottak el a haltermeléssel, a piaci árak alakulásával, a halfogyasztással kapcsolatban.

A NAIK HAKI fejlesztési stratégiáját Gál Dénes főigazgató ismertette. A több mint 100 éves kutatóintézet igen komoly nemzetközi elismertséggel rendelkezik. A HAKI az egyik legsikeresebb hazai agrárkutatóintézet, több, mint húsz EU FP5-H2020 projektet nyert el. A legkoncentráltabb hazai halas kutatóhely, ahol rendelkezésre állnak kísérleti laboratóriumok, halastavak, recirkulációs rendszer, és végül, de nem utolsósorban, igen jelentős szellemi kapacitás: a 75 ott dolgozóból 29 kutató.

Hoitsy György, a Hoitsy és Rieger Kft. vezetője az OMÉK Halászati Késztermékdíjjal jutalmazott füstölt pisztrángot mutatta be.

A második szekcióban Csörgits Gábor, az FM Horgászati és Halgazdálkodási Főosztályának munkatársa a horgászturizmus fejlesztését megalapozó jogszabályváltozásokat ismertette. Hegyi Árpád (SZIE Halgazdálkodási Tanszék) „Innováció a horgászatban” címmel tartott előadást. Szári Zolt, a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. vezérigazgatója a megújuló balatoni halgazdálkodásról beszélt, Hegedűs

Lévai Ferenc: a jövő útja a feldolgozott haltermékeké

Gábor pedig a Tisza-tavi horgászturizmusról tartott előadást. Lengyel Péter zárszavával ért véget a konferencia.

Az OMÉK egyik legszebb standján – amelyet a Miniszterelnökség HOP IH osztálya megbízása alapján Lévai Ferenc rendezett be – mutatták be a hazai halfauna szép példányait. Egy kamionra szerelt, 22 ezer literes akváriumban úszkáltak a vadpontyok, a süllők, a lapátorrú tokok, az aranykárászok, a balinok, az amurok, a csukák, a harcsák, a keszegek, és még sorolhatnánk. A látogatók között mindig népszerű a halas bemutató, és így volt ez az idei kiállításon is. A halász szakember lapunknak elmondta, hogy egy ilyen kiállítás a hal népszerűsítésének a legjobb eszköze, hiszen a nagyközönség többsége aligha láthatja ilyen közlekedési halakat.

Még egy halász sem láthat ennyi halfajt egyszerre, megfigyelve a pikkelyezésüket, a mozgásukat, a süllők hadrendbe állását, a csukák aktivitását. Ez mindenki számára érdekes látvány.

A kiállításon nemcsak az óriásakvárium vonzotta a látogatókat, hanem az a kis szakmai bemutató is, amelynek keretében az érdeklődők megismerhették a pontytenyésztés folyamatát, a hagyományos halászat eszközeit, és amely egyben a „Kajrá” halmarketing kampányt egyik állomása is volt. Ez a program tavaly indult a HOP Irányító Hatóság (a Miniszterelnökség vidékfejlesztési államtitkársága) kezelésében, és az a célja, hogy a fogyasztókban tudatosuljon, hogy a hal egészséges étel. Ezt igazolandó látványos főzőshow-t is szerveztek a standra, amelyben sztárszakácsok főztek: Bede Róbert, Aman Attila, Hoitsy György, Schvets Zolt, Novics György, Lévai Zsuzsanna. A látványkonyha ízei mellett a „Győri Előre” HTSZ termékeit is megköstölhették a látogatók.

Lévai Ferenc hangsúlyozta, hogy több cég termékeit is szívesen kínálták volna, mert a feldolgozott termékek jelentik a jövőt. A halász szakmának fel kell készülnie arra, hogy a ponty és más halfajok értékesítése a feldolgozott termékek felé mozdul el. És sokkal többet kellene foglalkozni a magyar termelésű halak promóciójával, a marketingprogramokkal, ugyanis ez az év is igazolta, hogy ha kevés, vagy ha egyáltalán nincsen marketingtevékenység, akkor a kereslet is visszaesik. Az idén nyáron ugyanis a halár visszaesett az őszi megszokott szintre, és most nem tudják a halat eladni. Hiányzik a szakma összehangolt reklámja, és összehangolt marketingmunkája. Nem jó stratégia, ha mindenki csak a saját „várával”, birodalmával törődik és foglalkozik. A halászatban sem lehet elkerülni a közösségi munkát, előbb-utóbb össze kell fogni, mert ha nem, egyseivel vérzik el a szakma. Az együttműködés, a közös marketing mellett összehangolt közös értékesítésre és promócióra is szükség van.

Az összefogás hiánya miatt fogyott el a halásztársadalom lendülete, és ezért tartott ott a szakma, hogy ma nevetéses áron kínálja a halat, mondta Lévai Ferenc. Itt a karácsony, amikor a halértékesítés csúcsidőszakát éljük a haltermelők. Már most szükség volna az olyan együttes megjelenésre, mint amilyen a „Halra magyar” vagy a „Minőségi magyar hal az Ön egészségére” kampányok voltak. Ez utóbbiban mindenkinek kötelező volt kiírnia a hal származását, eredetét, és így a hallús minőségét is értékelhették a fogyasztók. A marketingre folyamatosan szükség van, mert ha a szakma nem tudja megmutatni magát, akkor a hazai vevők sem értesülhetnek róla, hogy a magyar haltermelés milyen erőfeszítéseket tesz a jó minőségű hal előállítására, a halfogyasztás növelése érdekében, mondta végezetül Lévai Ferenc.

H. Gy.

Szavazz az év halára!

A Magyar Haltani Társaság honlapján december 31-ig három jelöltre lehet szavazni: compó, márna, selyem durbincs. www.haltanitarsasag.hu

Röviden a jelöltekről.

Compó: Ponty monokultúrás tógazdaságaink jó mellékhalja volt. 200–600 g egyedsúlyban jól értékesíthető volt a német piacon. Kedveli a csendes, iszapos fenekű vizet. Tömeges termelését egyrészt ivadékának lassú növekedése is gátolja, hiszen I nyaras korban még jól körülmények között is 3–6 cm nagyságot ér el. Külpiacokon ott is értékelhető lenne, ahol egyébként a többi pontyféle fogyasztásának nincs jelentős hagyománya. Külleméről Herman Ottó a következőket írta: Színe tartózkodási helyéhez igazodóan változó. „Mocsaras vizekben az egész hal zöldesen fekete, alig hogy a hasa kissé világosodó. Elevebb vizekben az oldalak sárga rezesen áttetszők, folyókban az oldalak színtájká gyönyörű, a gyöngyház-kagylóóra emlékeztető, legtűzebb az arany és zöldes ragyogású.”

Márna: Tipikus folyóvízi hal, hazai vizeinkben általánosan elterjedt. Jól alkalmazkodik a különböző, sokszor változó élőhelyekhez. Fentiek miatt jelentősebb szerepet kellene biztosítani számára folyóink haltelepítésénél, még a pontytelepítésekkel szemben is. Fenekező készség alkalmazásával kiváló sporthal is, de a halászok zsákmányában a folyó menti népesség halellátását is szolgálja. Húsa ízletes, ikrája mérgező, így fogyasztásától tartózkodjunk. Külleme tetszetős, háta olajzöld, oldalai aranyosan csillognak, hasa sárgásfehér, hát és farok úszói szürkék, a többi úszó vöröses. Vizeinkben általában 4–6 kg testsúlyt ér el.

Selyem durbincs: Gyorsabb folyású vizeket kedveli, az élőhely paramétereinek változásaira érzékeny. A horgász zsákmányt színesíti. Küllemének érdekessége, hogy oldalain végig három, néha négy hosszanti keskeny csík látható. Színe: a háta világos olajzöld, oldalai sárgásak, a hasa tája ezüst fehér. Az eleven folyású vizekben a part szakadékok kedvenc tartózkodási helyei, főleg, ahol a víz sodró és örvénylő is. Fúrge és falánk hal, húsa finom és jóízű. Mérete 20–22 cm, súlya 200–250 g.

Balogh József

Hal árak (2014. és 2015. szeptember)		
	2014	2015
Élőponty	1053 Ft	1092 Ft
Ponty szelet	1719 Ft	1823 Ft
Bőrös afrikai harcsa filé	2443 Ft	2406 Ft
Busa törzs	1044 Ft	1085 Ft
Busa szelet	1073 Ft	1085 Ft
Lazac filé	4449 Ft	4449 Ft
Forrás AKI		

Magyar-lengyel halas konferencia

Sikeresen zajlott az Akasztói Horgászparkban az I. Magyar-Lengyel Halászati Konferencia. A Szent István Egyetem Halgazdálkodási tanszéke hívta életre a találkozót, amelyről Bokor Zoltán, a tanszék tudományos munkatársa számolt be.

• **Honnan az ötlet, hogy ez a konferencia létrejöjjön?**

– 2008 környékén aktív kapcsolatot próbáltunk kialakítani az olsztyni Warmia és Mazuri Egyetem kollégáival (két kollégát nevesítenék most: *Dr. Daniel Zarski, Dr. Slawomir Krejszef*), akikkel hasonló területen dolgozunk (pl. indukált halszaporítás fejlesztése stb.). 2013-ban sikeres nemzetközi pályázatot nyertünk közösen a sügér-szaporítás, nevelés területén. A projektet megelőző előkészületek, illetve a projekt-megvalósítás során a személyes egyeztetéseket követő egyik kötetlen esti beszélgetés-kor pattant ki a fejünkből az ötlet, hogy a történelmi lengyel-magyar barátság jegyében (illetve számtalan magyar kolléga tanult az olsztyni egyetemen, és az azóta kiépített kapcsolatok a mai napig élnek) szervezzünk egy halas találkozót a két ország szakembereinek részvételével.

• **Miért fontos számunkra a lengyel akvakultúra megismerése?**

– A lengyel és magyar ágazat között számtalan egyezőség mutatkozik, természet-

gásokra, vagy a hazánknál jóval nagyobb hagyományokkal rendelkező pisztrángfogyasztásra stb. Valljuk be őszintén vannak olyan területek, ahol jóval előtűnk járnak, ilyen például a halfeldolgozás és a boltokban elérhető széles haltermékpalletta, igaz a pontyból készült termékek esetében nekik is komoly problémáik vannak. Fontos megemlíteni, hogy kölcsönösen jó piacot jelenthet a két ország egymásnak, szeretnénk volna a kereskedelmi kapcsolatokat is erősíteni a haltermelők számára.

• **Hogyan jellemezhető a lengyel akvakultúra ágazat a tulajdon, s a termelés szerkezet szempontjából?**

– A lengyel akvakultúra termelési szerkezetének kb. fele a piaci ponty: 18 000 tonna évente, pisztráng 12 000 tonna intenzív termelési rendszerekből. Egyéb halfajok közül a tokfélék, a szürke harcsa és az afrikai harcsa 250-250-250 tonnát, a növényevők pedig 650 tonnát képviselnek. A piacon manapság a tilápia és kezd egyre jelentősebb mennyiséget képviselni. Ami a tulajdonformákat illeti a pisztráng telepek és a

FOTÓ: DANIEL ZARSKI

A rendezvényt Urbányi Béla nyitotta meg

tés ágazat: 2 millió tonna, baromfi ágazat: 1,5 millió tonna, szarvasmarha ágazat: 0,2 millió tonna. Az akvakultúra ráhatása a piacra szinte nulla, összehasonlítva a többi hústermelő ágazattal. Lám-lám, egy újabb hasonlóság: a pontyfogyasztás megmaradt a hagyományos karácsonyi ünnepekre. Az év közbeni halfogyasztást elsősorban a pisztrángtenyésztés biztosítja.

• **Mekkora a lengyel haltermelők támogatottsága? Van-e különbség a tengeri halászok és a haltermelők között?**

– Természetesen van különbség. A 2007-2013-as Halászati Operatív Program adatai szerint a támogatások: tengeri halászatra: 225 millió EUR; feldolgozásra: 140 millió EUR; akvakultúrás beruházásra és kompenzálásra 141 millió EUR.

• **Létezik-e ott Halászati Környezetgazdálkodási Program? Ha igen, milyen alapon jár a kompenzáció?**

A rendszer részben hasonló, mint nálunk. A pontytenyésztők támogatást kaptak a Halászati Operatív Program keretein belül a vizes élőhelyek, és a természetes környezet megóvására tett munkájukért.

• **Milyen a haltermelő-horgász viszony? Milyen a lengyel horgászturizmus?**

– A Lengyel Horgász Szövetség adatai szerint a hivatalos horgász létszám 650 ezer fő. Ehhez jönnek az időszakos horgászok, akik nem tagjai a horgász egyesületeknek (ezek száma az orvhorgászok és orvhalászok nélkül) 2 millió fő. Egyre népszerűbbek a horgászati vizek. Létezik éles ellentét a horgászok és a vizek halászati hasznosítói között. A horgászok a vizek túlhalászásával vádolják a halászokat (amit a lengyel kollégák határozottan cáfolnak).

• **Hogyan működik a lengyel akvakultúrás érdekképviselet?**

A „Mester” és tanítványa újra találkoznak (Janus Janusz Guzior professzor és a Szabó család: Wieslawa és Zsolt)

tesen elsősorban a pontyos halastavi gazdálkodásra gondolok. Hasonló problémákkal és nehézségekkel küzdenek termelőink, elég, ha csak a kormorán vagy a kompenzáció problematikáját említjük. Fontos ismer-nünk egymást, együttműködni, mert pl. számos nemzetközi döntéshozói szinten közösen kell(ene) lobbiznunk az édesvízi akvakultúra jelentősége, támogatása érdekében. Természetesen a lengyel halászati szektor némileg diverzifikáltabb a hazainál, gondolok itt a komoly tengeri halászati fo-

recirkulációs telepek szinte mind magán kezekben vannak. A pontyos gazdaságok területének a fele azonban állami tulajdonban van. Az Állami Földalap tulajdonában, onnan bérlik a gazdálkodók. A genetikai génmegőrző programban 21 ponty vonalat őriznek a lengyel kollégák.

• **Mekkora gazdasági erőt képvisel a lengyel akvakultúra?**

– A lengyel bruttó termelés 33 000 tonna volt 2012-ben, amelynek az értéke 300 000 000 PLN (1 PLN ~ 78 HUF). A ser-

– A Lengyel Halászati Szövetség korábban a haltenyésztéssel kapcsolatban álló termelőket és a tudomány képviselőit tömörítette magában. Jelenleg, a mostani vezetés miatt egyre inkább szakszervezetté alakul át. A Haltenyésztők Szövetsége tipikus szak-szövetség, a Halászati Terméktanács a ponty és a pontyos halastavak népszerűsítésén dolgozik. A Lazacfélék Termelőinek Szövetsége az egyetlen professzionális szervezet, amely a lazacfélék tenyésztésével, és problémáival foglalkozik.

• **Elképzelhető-e a magyar-lengyel összefogás uniós szinten?**

– Ahogy korábban is említettem, az ágazat hasonlósága és sajátosságai miatt ésszerű lenne. Többek között ezért is szerveztük a rendezvényünket. Abban biztos vagyok, hogy kell még néhány lengyel-magyar találkozó elhhez, de jó úton járunk a visszajelzések alapján és reméljük más szakmai programokkal (közös kutatási programok, idén harmadszorra megrendezésre került Ponty Konferencia Vodnanyban stb.) és esetleg más országok bevonásával (pl. Csehország) kiegészítve a két ágazat szereplőinek közös platformokon való megjelenésének visszhangja elér a megfelelő döntéshozókig.

• **K+F+I tevékenység: milyen irányba halad? (Technológiai fejlesztések, új halfajok termelésbe vonása stb.) Milyen a tudomány és a gazdasági szereplők közötti együttműködés?**

– A K+F potenciál és az innovatív gondolkodás jelen van a lengyel ágazatban is, de meglátásom szerint a kutatóintézetek/egyetemek vállalkozásokkal történő közös projektjeinek száma még kevés. Az a kutatói hozzáállás (amit a SZIE Halgazdálkodási Tanszéke is évek óta képvisel), ami Magyarországon a halas szektorban az utóbbi években terjedőben van, azaz a termelőkkel történő közös gondolkodás és a gyakorlati szektor igényeit kiszolgáló közös kutatások megvalósítása még nem túl elterjedtek Lengyelországban, de a nyitott hozzáállás jelen van náluk is. Az intenzív termelés különböző formáinak és az indukált keltező házi szaporítás fejlesztésére, és új, de őshonos halfajok (pl. sügér, menyhal stb.) termelésbe vonásával, illetve az adott fajok termelési volumenének növelésére komoly erőfeszítéseket tesznek.

• **Lesz-e folytatása a tanácskozásnak?**

– Az alapkonceptió szerint minden második évben szeretnénk ezt a konferenciát megrendezni, felváltva a két ország szervezésében, és természetesen valamilyen központi támogatás segítségével (jelen találkozót a HOP III. tengely támogatásával rendeztük). A konferencia zárásaként azonban a lengyel fél részéről az a határozott igény hangzott el, hogy jövőre, megbontva a két-évenkénti tervet, szeretnék megszervezni a „második forduló”, pontosan a számos hasonló, égető probléma és célterület kapcsán kifejtendő közös lobbis tevékenység kialakítása érdekében.

H. Gy.

Gödöllői áttörés az európai angolna mesterséges szaporításában

A Szent István Egyetem Halgazdálkodási Tanszéke áttörő eredményt ért el a kihalóban lévő európai angolna (*Anguilla anguilla*) indukált ivarérelésében és szaporításában: az ikrákból kikeltek a lárvák. A teljesítmény értékét emeli, hogy a Balatonból származó nőtény hallal érték el ezt az eredményt.

A legősibb halak közé tartozó és akár 50-80 évig is élő angolnák 16 fajt ismerjük. A kutatók évtizedek óta keresik a megoldást az angolnák mesterséges szaporítására, esetenként millió eurós projektek keretében.

Az európai angolna gasztronómiai értéke kiemelkedő, szaporodása ugyanakkor rendkívül bonyolult. Ez természetes körülmények között Amerika partjainál, a Karibi-szigetek közelében történik. A Földközi-tenger irányába vándorló európai angolna teste folyamatosan alakul át. Édesvizekben „várja ki” azt az időszakot, amíg ivaréretté válik, és egy másik útvonalon visszaindul a Sargassotengerbe. A visszaút megkezdése előtt befejezi a táplálkozást, és testszirtartalékából építi fel ivarszerveit. Ennek eredményeként tömegének akár a felét is kiteheti a petefészke és a benne lévő peték, más néven az ikraszemek. Emiatt az egyedek többsége egyetlen egyszer ívik, majd elpusztul.

Az egyes fajok mesterséges szaporítása eltérő nehézségű feladat. A japán angolna (*Anguilla japonica*) szaporítását már megoldották. Az európai angolna esetében is értek el rész sikereket a kutatók, oly módon, hogy a születésük helyéről az európai partok felé érkező ún. üvegangolnákat befogják, speciális takarmányozási eljárással felnevelik, majd indukált ivarérelési eljárással szaporítják őket. Ezek a kutatók tehát egy nagyon jó szelektált állománnyal dolgoznak.

A számos haltenyésztési technológia sikeres kifejlesztésével már nemzetközi elismertségre szert tett gödöllői kutatók egy idős, alacsony konzervációs értékű állomány szaporítására vállalkoztak, a Balatonban ugyanis ilyen található. A nem őshonos állományt 1961 és 1991 között telepítették, és a tóban található állomány már szinte 100 százalékban nőtény.

A Szent István Egyetem szakemberei a budapesti Tropicarium és Óceánarium Kft. (közismertebb nevén Campona) vezetésével megalakult konzorcium tagjaként, egy olasz partnerrel együttműködve – amely a him állatokat bocsátja a kutatás rendelkezésére – nyertek el egy innovációs pályázatot 2012-ben az európai angolna szaporítására. *Urbányi Béla* tanszékvezető egyetemi tanár, az MTA doktora és *Müller Tamás* tudományos főmunkatárs lehetőséget kaptak arra, hogy a japán kutatóhelyen az ottani kollégákkal közösen létrehozzák a japán és az európai angolna hibridjét.

Előbb a Campona alagsorában, majd később Gödöllőn is angolnatartó rendszert

alakítottak ki. Kísérletek sokaságát végezték el, de a halak az ivarérelés során elpusztultak. A munkába bekapcsolódott *Horváth László*, az egyetem professor emeritusa, világszerte elismert halzaporodás-biológus. Az általa kifejlesztett eljárásnak köszönhetően sikerült az angolnák teljes ivarérelését elérni. A kutatók feltételezése szerint – amit még újabb kísérletekkel kell ellenőrizniük – a korábbi sikertelenségnek az lehet a magyarázata, hogy az idős balatoni angolnaállomány szervezetében több évtized alatt olyan káros anyagok is felhalmozódtak a táplálko-

zás során, amelyek az ivarérelés időszakában a zsírszövetekből felszabadulnak és károsítják a petesejteket. A Horváth László által megalkotott zeolitos és tőzeges kezeléssel közömbösíteni lehet ezeket az anyagokat, amiket ezután akadálytalanul ki tudnak üríteni az angolnák. A folyamat tudományos leírása még a kutatók előtt álló feladat.

A felkészített szülőket sikerült ivásra készíteni, a sikeres nászt pedig a fejlődő embrió tartalmazó ikraszemek keltetése, majd a kikelt angolnalárvák nevelése követte. Azóta újabb sikeres szaporítást is sikerült elérniük a kutatóknak. A következő feladat a tömeges keltetés technológiájának kidolgozása.

Áttörést jelent, hogy a Halgazdálkodási Tanszék nem egy kisselektált, egész életében erre felkészített állatállománnyal ért el eredményt, vagyis van rá esély, hogy Európa bármely állománya esetében alkalmazni lehet az eljárást a faj megmentése érdekében.

Új irány a Balaton hasznosításában

A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. szeptember 2-án rendezte meg a II. Balatoni Horgászkonferenciát. Az MTA ÖK Balatoni Limnológiai Intézetének előadóterme a nagy érdeklődésre tekintettel teljesen megtelt. Köszöntőt mondott Bitay Márton Örs, az FM állami földekért felelős államtitkára. A halász és horgász szakembereken kívül jelen volt a rendezvényen Szele Király Andrea és Ugron Ákos Gábor, az FM helyettes államtitkárai, Szűcs Lajos, a MOHOSZ elnöke, és Udvari Zsolt, az FM főosztályvezetője. A házigazdát G. Tóth László, az intézet igazgatója képviselte.

Bitay Márton Örs a halgazdálkodás állami vezetői feladatait is ellátja, több mint másfél éve. Ez idő alatt megismerte a horgász-, és a halásztársadalom színe-javát, és a problémáikat is. A Balatonnal kapcsolatban azzal a dilemmával találta magát szembe, hogy Közép-Európa legnagyobb vízterületének sem a horgászati, sem a turisztikai értéke nem éri el a kívánatos szintet, messze nem használjuk ki a lehetőségeit. Ennek persze megvoltak az okai. Ezek egyike, hogy még mindig létezik a jogelőd cég, ráadásul a tulajdonában vannak az egykori tógazdasági területek, amelyeket vagy hasznbérbe, vagy vagyonkezelésbe adtak. Természetesen a jelenlegi joggyakorló utódcégnak szüksége volna ezekre a területekre a haltermeléshez, hogy a Balaton be tudja telepíteni. Emellett a balatoni hal marketingje sem volt megfelelő.

Ezeknek a problémáknak az elhárításában már vannak eredmények: sikerült az egyik tógazdaság vagyonkezelését megszerelni, és a többi megszerzéséről sem mondtak le. Ehhez jogszabályi változásokra is szükség van, de ez az akadály is elhárul, ugyanúgy, mint az az akadály is, ami a Balaton horgászokévé tételének útjában állt. A horgászatról és halgazdálkodásról szóló új törvény módosításával a természetes vizeken is a horgász szervezetek pályázhatnak jó eséllyel a halászati jog elnyerésére.

A horgászat, a horgászturisztikai fejlesztések nemcsak érzelmi szempontból, hanem nemzetgazdaságiból is jól érzékelhetően többet hoz, mintha mondjuk halással foglalkoznánk, és ha a természetes vizeken továbbra is engednék a halászatot. A horgászturisztikai fejlesztéseket gazdasági és rekreációs szempontból is úgy kell megvalósítani a 350 ezer horgásznak, aki Magyarországon ennek a hobbinak hódol, hogy az versenyképes legyen a világban. Jó irányt vett az ágazat azzal, hogy a Balatonon betiltották a halászatot, és hogy a nemzeti parkkal közösen egy olyan ökoszisztémát próbálnak fenntartani, amely a horgásztársadalom, a horgászturisztikai fejlesztések szempontjából megfelelő és kívánatos, mondta végezetül Bitay Márton Örs.

Konferenciáról lévén szó, érdekes elő-

Bitay Márton Örs államtitkár: A horgászatról és halgazdálkodásról szóló törvény módosításával a természetes vizek halászati jogának elnyerésére is a horgász szervezetek pályázhatnak jó eséllyel

adások hangzottak el. Kiszely Pál színes, érdekesítő, humoros sem mentes előadást tartott a „Tízlabú rákok Magyarországon – múlt, jelen, jövő” címmel. Őt követte Balogh Csilla, aki a „Kagyló, mint pontyáplálék – akváriumi táplálékpreferencia, viselkedésvizsgálatok” című előadásában olyan kutatási projektekről számolt be, amelyet a BHN Zrt. finanszíroz.

Szári Zsolt, a BHN Zrt. vezérigazgatója a cég aktuális feladatait vette sorra. A vezérigazgató beszélt a balatoni halgazdálkodás erősségeiről, gyengeségeiről, valamint az azt fenyegető veszélyekről. A balatoni halgazdálkodás lehetőségei közül kiemelte a nyílt vízi horgászat fejlesztését, a csónakkikötők, sólyaterek építését és a kísért horgászatot. Fontosnak nevezte a turisztikai szezon hosszabbítását (bojlizás, tavasi pontyhorgászat, őszi süllőzés). A tő erőssége, hogy a vándorkagyló kifogyhatatlan táplálékkészletet jelent a pontynak, ennek ellenére saját termelésű halak telepítésére is nagy szükség van. A cég élni kíván a 2014-2020 között elérhető, a horgászturizmus fejlesztését célzó pályázati források megszerzésével, így megvalósulhat az ív- és élőhelyfejlesztés, a déli be-

rekterületek becsatlakoztatása, a kövezések befejezése.

A Balatonon megszűnt a halászat, aminek pozitív és negatív hatásai egyaránt vannak. A pozitív hatások közé sorolta a vezérigazgató a veszteséges ágazat megszűnését, a horgásztársadalommal való konfliktusok legfőbb forrásának kiiktatását, a horgászlatogatótság, a bizalom növekedését (ezt tükrözi a 37 millió forintos bevétel), és a horgászturizmus fejlesztésének lehetőségét.

Szári Zsolt vezérigazgató a balatoni halgazdálkodás lehetőségei közül kiemelte a nyílt vízi horgászat fejlesztését, a csónakkikötők, a sólyaterek építését, a kísért horgászatot

Szári Zsolt beszámolt a haltelepítésekéről, illetve a vele járó nehézségekről is. A cég elsődleges célja, hogy saját termelésű halakkal népesítsék be a Balatont, azonban ehhez még rendezni kell a tógazdasági háttérrel. Végül szólt a fejlesztésekről is. A HOP keretében sikerült beszereznie a vállalatnak egy traktort és négy halaskádat. Célzott támogatást kapnak a készthelyi halásztelep horgászturisztikai célú fejlesztéséhez, ez 300 millió forint értékben valósul meg. Elindították továbbá a hivatalos eljárást a balatoni fogas hungarikumként való elismertetése érdekében.

Nagy Gábor, a BHN Zrt. horgászturisztikai vezetője az új balatoni horgászrenddel kapcsolatos tapasztalataikat osztotta meg a hallgatósággal, Tulipán Tibor a behúzó horgászat első szezonzárójáról számolt be, Bokor Károly és Sztahovics Péter pedig a Balatoni fogasról beszélt, hogy miként lehet megővni a süllőket.

A konferencián első alkalommal adták át „A Balatoni horgászatért” életműdíjat, amelyet Kiszely Pál és Zákonyi Botond vehettek át.

H. Gy.